

[Hartel.]

Plads ligesom det ærede Medlem Hr. Brorson Gang paa Gang gjort mig til Talsmand for en Udvidelse af vort Beredskab, ogsaa krævet, at vi skulde raade over meget mere Antiluftskyts, end vi gør i Dag, og efter de triste Begivenheder, der hændte i Esbjerg, er der mange, der tidligere var utilbøjelige til at lægge Vægt paa disse Ting, som nu ser Alvoren i det og ved, at der kræves, at man i det mindste markerer sin Vilje til at afvise den Art Hændelser. Derfor fremkom vel ogsaa det her foreliggende Lovforslag, som er en Bemyndigelse til Forsvarsministeren om at gaa uden for Rammerne, som er fastlagt i Loven af 7. Maj 1937.

Forslaget vil sikkert faa almindelig Tilslutning her paa Rigsdagen, og det er ikke vanskeligt for mig ud fra mine og min Gruppes Forudsætninger ogsaa at give det vor Tilslutning. Vi hilser med Tilfredshed, at den krævede Bemyndigelse giver Adgang til at erstatte de ældre Aargange med yngre Mandskab. Det kræver naturligvis, at et større Antal Rekrutter uddannes end hidtil, og at Frinumrenes Antal reduceres. Men det svage Punkt i Udvidelsen — det er der ogsaa gjort opmærksom paa bl. a. af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft — er det, at til det forøgede Mandskab har vi ikke en tilstrækkelig Forøgelse i Tilgangen af Befalingsmænd, og med Befalingsmænd tænker jeg baade paa selve Officersstaben og paa Officiantgruppen. Saa vidt jeg har kunnet faa det oplyst, stiller Forholdet sig statistisk saaledes, at der er 1,3 Officiant pr. Kompagni, mens der minimalt burde være 3. Her er en Mangel, som kræver hurtig Afhjælpning, idet det ikke kan nytte, at vi stadig forøger Mandskabsstyrken, naar der ikke er tilstrækkeligt Befalingsmandspersonel til at give Mandskabet den krævede Uddannelse. Jeg henstiller, at den højtærede Forsvarsminister giver os Oplysninger om dette Punkt, og jeg kunde ogsaa ønske at vide, hvordan det stiller sig med vore Befalingsmandsskoler i Øjeblikket.

Jeg har den samme Anke at gøre, som er fremført fra anden Side imod det sidste Afsnit i § 3. Det forekommer mig, at man udmærket kunde være standset i Linie 4: har fundet Afgivelser Sted — og saa lade denne Bemyndigelse, som gælder fremtidige Forhold, der jo maa antages at ligge helt modsat den Situation, vi i Dag befinder os i, foreløbig ude af Betragtning. Da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og jeg gik paa Universitetet i vor Ungdom og studerede Filologi, lærte vi et Begreb at kende, som hed Interpolation. Derved for-

staar man, at der i en oprindelig Tekst er indskudt Afsnit, som ikke helt svarer til Sammenhængen, og som ogsaa gennem hele sin Form giver Indtryk af, at der har været en anden Redaktør virksom end den, som har affattet den oprindelige Tekst. Da jeg læste dette Afsnit her, kunde jeg ikke frigøre mig for Tanken om, at der havde været andre Hænder virksomme ved Udformningen af dette . . . Ja, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen nikker op til mig . . . naa, nu afviser han, at han nikker, men han kunde godt have nikket.

Jeg siger kun dette, fordi jeg synes, at man skulde have ladet dette ude af Betragtning; det er velegnet til at skabe en Diskussion om disse Spørgsmaal paa. Den kunde vi have sparet hinanden for, hvis man havde undgaaet dette. Der var en Periode efter Verdenskrigen, hvor der skete en overraskende hastig Reduktion i det indkaldte Mandskab, vel ogsaa ud fra Løfter, som dengang var givet. Nu viser det sig alligevel, at Forholdene hurtigt ændrer sig derhen, at disse Løfter er betydningsløse i Forhold til Realiteterne, og at der intet kan loves paa dette Omraade. Jeg vil gerne sige dette, netop for at undgaa, at Momenter, som jeg synes ligger uden for en Realitetsbedømmelse af disse Forhold, paa nærværende Tidspunkt bliver taget med ind.

I øvrigt er det klart efter det, jeg har sagt, at vi fuldt og helt kan støtte det Lovforslag, der her er fremsat.

Alfred Jensen: Ved Behandlingen af dette Lovforslag ønsker jeg at fremsætte et Par Bemærkninger om vor Stilling til Militærspørgsmaalet, til Begrundelse af vor Stilling til netop dette Forslag. Der har nemlig i det Par Aar, der er gaaet, siden Forsvarsordningen af 1937 blev vedtaget, været rettet forskellige Beskyldninger imod vort Parti.

For det første vil jeg bemærke, at vi ikke er Modstandere af Militær, ej heller Modstandere af Værnepligt. Men dermed følger ikke, at vi godkender en hvilken som helst Militærordning eller en hvilken som helst Lovforanstaltning angaaende Værnepligten. Grunden til, at vi stemte imod Hær- og Søværnsordningen af 1937, maa søges i andre Forhold, bl. a. i den Omstændighed, at vi ikke kunde billige den Udenrigspolitik, der var ført, vi mente ikke, den var egnet til at styrke Danmarks Stilling. Vi kunde heller ikke billige den Maade, hvorpaa Ordningen blev affattet; vi var Modstandere af, at Hæren ikke blev